

Kulturne slike s Kranjskega.

Spisal Jos. Ciperle.

(Dalje.)

37. Prva posebnost Kranjskega šolstva.

Kranjska dežela je prav posebna dežela. Ima svoje posebnosti pod zemljo, ima posebno ljudstvo, ki ima zopet posebne šege in navade. Dežela ima dalje svoje posebne interese, svoje posebno bogastvo, svoje posebno siromaštvo in — svoje posebno šolstvo. Tu so pa res prav znamenite posebnosti. Čujmo tedaj!

I. Dežela nima nobene meščanske šole. — Pa že čujem, da mi nekdo oporeka: Saj jo ima. Ali ni v Krškem meščanske šole? — Hvala lepa za lepi pouk. Vem, da je v Krškem meščanska šola. Toda prvič k temu zavodu je prišlo Kranjsko tako, kakor Pilat v vero. Te šole ni zakrivila Kranjska dežela. K sreči za deželo in k sreči za šolstvo je živel svoje dni v Krškem pameten mož, ki je ustanovil to šolo. Ko bi ne bilo tega moža, bi ne imeli Krčani še danes tacega zavoda. Moral bi še dandanes vsak, kdor bi hotel videti tako šolo, hoditi na Štajarsko ali kam drugam. Oni veljaki na Kranjskem, ki imajo odločilno besedo v šolstvu, še do danes niso videli potrebe, zgraditi v kakem kraju tacega zavoda, ako ravno bi se jih moralo ustanoviti po postavi nekaj na Kranjskem. Drugič je pa ta meščanska šola pač v slovenski deželi, a slovenska pa le ni. Zato je tudi večini otrok na Kranjskem nepristopna. Nepristopna je pa tudi vsled tega, ker je že prav na konci dežele. Ona je ložje pristopna Štajarcem in Hrvatom nego Kranjcem. Štajarci n. pr. pa niso tako ubožni glede meščanskih šol, da bi čutili potrebo meščanske šole v Krškem. Če je v kaki drugi deželi le ena meščanska šola, je gotovo v glavnem mestu, katero je vedno lahko dostopno od vseh strani. Seve, ko bi bil slučajno živel ranjki Hočevar v Ljubljani, bi bil najbrž ustanovil tak zavod v Ljubljani. A živel je v Krškem, ter zapustil to prelepo ustanovo mestu Krškemu. Pač je tudi tak zavod v Ljubljani. Lepo je to. Toda ta zavod so pa zopet zakrivila uršulinke, in ne dežela. Ko bi ne bilo uršulink v Ljubljani, bi tudi te šole ne bilo. Kranjska dežela nima najmanjše krivde, da se na Kranjskem podaja nekaterim otrokom višja izobrazba nego v ljudskih šolah, koje je pač morala ustanoviti dežela sama.

Pa znabiti vendar pride čas, ko se ustanovi na deželne stroške še kje kaka meščanska šola. Upati moramo, dokler živimo. Morda pride celo čas, ko bode imel vsak okraj vsaj po eno meščansko šolo. Jaz ne bodem doživel tega, zakaj ni še vtihnila tožba, in ne bode tudi tako kmalu, da šolstvo na Kranjskem tako preveč velja. Kranjcem pa ne gre rad denar izpod palca. Če se ne najde spet kje kak Hočevar, ne vem, kako pojde.

38. Druga posebnost Kranjskega šolstva.

Druga posebnost je ta, da je v deželi nad polovico, namreč 57% ljudskih šol enorazrednic. Tako se imenujejo namreč one šole, v kojih je navezan vsak šolar, kar časa obiskuje šolo, hoditi vedno v isti razred, to se pravi, da je vsak še tako priden, še tako razumen, še tako ženijalen otrok večen repetent. Tu poučuje eden učitelj kar ob enem po šest šolskih oddelkov. Tak učitelj mora res biti pravi pravcati umetnik. Naj poskusi kdo drugi poučevati pod takimi razmerami. Toda čudo čudo!

vito! Naj še kdo navaja pregovor: Pomagaj si sam, in pomagal ti bode Bog! Kranjcem res pomaga Bog. Jaz prebiram vedno poročila o okrajnih šolskih konferencah, in tu najdem vselej, da pravijo nadzorniki, da je pouk po šolah po raznih okrajih dober ali vsaj dovoljen. Tedaj tudi po enorazrednicah na Kranjskem se poučuje z vspehom. Zdaj pa pomislimo, koliko truda, koliko telesnih in duševnih sil žrtvuje učitelj na enorazrednici v blagor otrok in v blagor domovine, da ima tu vspehe, kojih vendar noben optimist ne bi pričakoval. Ali ni tudi čudo čudovito, da se dobe prosilci za službe po enorazrednicah, posebno ker je ljudstvo bivajoče po krajih, kjer so take šole, največkrat učitelju jako nasprotno, zakaj saj mu ni bila nikdar dana prilika okušati sadu vsaj takega pouka, kakoršen je po mestih, kjer so večrazrednice.

A da bi vsaj bilo na Kranjskem dovolj tacihi učilnic. Toda iz mnogih krajev ne hodijo otroci prav nikamor v šolo. Pa ni treba misliti, da so taki kraji Bog ve kako oddaljeni od kulture. Takoj pri Ljubljani je vas Čeplje v šentvidski župniji. Otroci tega sela so kar primorani ostati analfabetje.

Ta velika množica enorazrednic je gotovo velik nedostatek. Vendar morda poreče kdo, da najbrž ni potreba razširjavati šol v dvo- ali večrazrednice, ker ni dovolj učencev za to. Kaj pa da. Ni je na Kranjskem enorazrednice, ki bi imela premalo šolarjev, vse jih imajo po več kakor jim jih je predpisanih. Toda tudi tam, kjer bi jih bilo dovolj ali pa še celo preveč za dva razreda, se ne napravi dvorazrednica, ampak, in to je zopet posebnost, tam se vpelje poldnevni pouk, to je dopoldne jih pride v šolo nekaj, popoldne pa zopet nekaj. Tako se prikrati šolski obisk kar za polovico, in ker otroci obiskujejo na Kranjskem redno šolo po šest let, se skrči šolski obisk na takovih enorazrednicah kar na tri leta. Če je že na enorazrednicah s celodnevним poukom jako težavno poučevati, je vseh na šolah s poldnevним poukom naravnost nemogoč. A vendar pravijo, da se tudi tukaj otroci nekaj nauče. No, blagor jim! Kranjcem res pomaga Bog, ker si sami ne pomagajo. — In če je kje prenapolnjena dvorazrednica, se vpelje zopet poldnevni pouk. Trirazrednica se še le otvori, kjer je otrok najmanj za štiri razrede, itd. Na Kranjskem pride na enega učitelja po 90 učencev. Tako vsaj govori statistika. Jaz sicer visoko cenim vrednost statistike, toda v tem slučaju ji kar ne morem verjeti. Pregledal sem natančno imenik ljudskih šol na Kranjskem za l. 1898.—1899., in tu sem videl, da je ni na Kranjskem skoro enorazrednice, ki bi imela manj kot sto učencev, izvzemši par šol za silo. V Adlešičih v črnomeljskem okraju poučuje en učitelj kar 190 otrok. Ali tudi v večrazrednicah ni bolje. V Škocijanu pri Dobravi na Dolenjskem je trirazrednica. Tu poučujejo nadučitelj in dve učiteljici 533 učencev. To je pa vendar silovito. Prav rad bi čul, da se je tu vrnila v imenik tiskovna pomota. Toda najbrž je ta številka prava. Zdaj pa naj še kdo zavida učiteljem počitnice!

Vestnik.

Cesarja Franca Jožefa I. jubilejska ustanova za učiteljske sirote na Kranjskem: Gosp. Ivan Dremelj, učitelj na Polici, 2 gl. 40 kr.

Učiteljski konvikt: G. Ivan Dremelj, učitelj na Polici, 1 gld.; G. Rudolf Piš, učitelj v Cerknici, na knj. kr. podr. št. 120 4 gld. 60 kr. Jakob Dimnik, blagajnik.

Osebnost. Okrajni šolski nadzornik v Gorici, cesarski svetnik gosp. Frančišek Vodopivec, je stopil v pokoj.

Posnemanja vredno. Občinski zastop v Zagorju ob Savi je sklenil v seji dne 7. t. m. enoglasno, poslati na visoki deželni zbor kranjski prošnjo, da bi učiteljstvo bilo tako plačano kakor državni uradniki zadnjih treh činovnih razredov.

Učiteljske premembe na Štajarskem. Nadučiteljem v Križovcih pri Ljutomeru je imenovan ondodni učitelj g. Anton Herzog; g. Jožef Tratar, dosedanji pomožni učitelj za celjski okraj, je imenovan stalnim učiteljem v Dobrovi pri Brežicah. Stalni podučitelj oziroma podučiteljica sta postala na svojih provizoričnih mestih: g. Ign. Strmecki pri Sv. Frančisku v Sav. dolini ter gospica Leopoldina Piano pri Sv. Lenartu nad Laškim trgom. Stalne podučiteljice oziroma podučiteljji so postali na svojih dosedanjih mestih gospice Josipina Jošt v Hajdinu in Josipina Koderman v Tepini pri Konjicah ter gg. Miha Germovšek na Pilštajnu, Ignacij Šijanec v Gornjemgradu ter Friderik Zinauer pri Zgor. Sv. Kunigundi. S službama sta menjala podučiteljica gospica Eleonora Kremžar v Trbovljah-Vode in podučitelj gospod Karol Unger v Brežicah. V pokoj šla je gospica Marica Cimperšek, podučiteljica v St. Pavlu v Sav. dolini ter se ji je izplačala postavna odpravnina.

Gospodarski program. Udje našega gospodarskega programa v prid učiteljskemu konviktu so postali gg.: Maks Domicelj, prodaja moke iz mlina V. Majdiča v Kranju, Rimska cesta v dr. Mundovi hiši; Fran Sturm, krojaški mojster na Bregu in M. Armič, trgovec v Mayerjevi hiši na Sv. Petra cesti.

Narodna trgovina. Kakor je razvidno na drugi strani, je otvoril na Rimski cesti g. Makso Domicelj zalogo moke in drugih pridelkov iz mlina Vinko Majdiča v Kranju. Majdičev mlin izdeluje preko 6 vagonov moke na dan ter je urejen po načinu prvih ogerskih mlinov. Cene moki v Domiceljevi zalogi so popolnoma originalne, kakoršne ima mlin sam. Postreže se lahko tudi s plombovanimi vrečami po 25, 50, 85 in 100 kg. Poleg tega bo dajal g. M. Domicelj tudi od iztržka dogovorjene odstotke v prid učiteljskemu konviktu. Zato prosimo p. i. učiteljstvo, da kupuje moko in druge take potrebščine v prihodnje pri g. M. Domicelju. Prosimo pa, da se vsakteri in vsaktera javi, da je učiteljica, da se ta svota zabilježi v posebni knjigi. Svoji k svojim!

Slovensko čebelarstvo društvo. Dne 16. svečna t. l. je imelo društvo svoj občni zbor, ki je bil dobro obiskan, in na katerem se je sestavil novi odbor sledeče: Predsednik: Fran Črnagoj, učitelj na Barji; podpredsednik: Hinko Likar, nadučitelj v Grahovem; blagajnik: Fran Mekinc, duhovnik v pok. v Ljubljani; odborniki: Peter Pavlin, posestnik in čebelar v Ljubljani; Fran Pengov, bogoslovec in Anton Žnidaršič, posestnik, trgovec in čebelar v Il. Bistrici. Urednik društvenega lista: Fran Rojina, nadučitelj v Šmartnem pod Šmarno goro; sami vešči čebelarji, ter za povzdigo čebelarstva vneti možje. Da se pa društvo dvigne do častne stopinje, da se čebelarstvo v Slovencih oživi in razširi, dolžnost vsakega pravega rodoljuba je, da deluje za procvit te imenitne panoge kmetijstva.

† Karol Jansky, založnik učil. i. dr., ki je tudi slovenskemu učiteljstvu znan po svojih praktičnih učilih, je umrl v Taboru na Češkem. N. v m. p.!

Razpis častnih nagrad. Vedno glasneje se v največjem času po javnih glasilih in v literarnih krogih izraža želja, da naj bi Matica močnejše gojila v svojih knjigah leposlovje. Da tej želji ustreže ter pospeši razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje odbor „Slovenske Matice“ iznova po določilih „Jurčič-Tomšičeve usta-

nove“ 200 gld. častne nagrade izvirni povesti slovenski, obsezajoči najmanj 10 tiskovnih pol. Ko bi pa ne došla nobena takšna povest, se razpisujeta tudi dve častni nagradi po 100 gld. dvema izvirnima povestima, obsezajočima najmanj po 5 tiskovnih pol, oziroma dvema daljšima epičnima pesmima, ali pa eni povesti in eni daljši epični pesmi.

Spisi, ki se poganjajo za častno nagrado, morajo biti takšni, da vstrežajo umetniškim zakonom pripovedne književnosti vobče, poleg tega pa še književnim namenom „Slovenske Matice“ posebej. Pisatelji, katerim se prisodijo častne nagrade, prejmo vrhutega za svoja dela še navadno pisateljsko nagrado, katero plačuje „Slovenska Matica“ vsled § 12. svojega opravnega reda po 25 do 40 gld. za tiskovno polo. Rokopise je pošiljati odboru „Slovenske Matice“

do 1. prosinca 1900.

Ker hoče odbor s tem razpisom ustreči večini Matičnih udov ter jim v roke podati lepo zabavno knjigo, pričakuje, da se slovenski pripovedni pisatelji — zlasti priznani slovenski pripovedniki — primerno odzovejo njegovemu pozivu.

V Ljubljani, dne 15. sušca 1899.

Fr. Levce,
predsednik.

E. Lah,
tajnik.

Vseslovenska razstava v Pragi l. 1901. Že l. 1896. je predlagal na poslednjem zborovanju glavnega odbora „Narodopisne razstave češko-slovenske“ Engelmann, tovarnar iz Karlina pri Pragi, da bi se v kratkem priredila vseslovenska razstava. Za ta predlog tedaj nikdo ni glasoval. Ali dandanes si pridobiva misel, prirediti tako razstavo, vedno več zagovornikov ter pospešiteljev, tako, da se more lahko pričakovati, da se leta 1901. otvori vseslovenska razstava v Pragi, ki bo takega pomena za vesoljno, zlasti pa avstrijsko slovanstvo, kakor bode svetovna pariška razstava za ves kulturni svet. Ta razstava bi imela reprezentovati celo slovanstvo v njega silah in močeh ter dokazati, da slovanski narodi niso manj vredni od oholih sosedov. Na tej razstavi bi narodi slovanski tudi videli svoje nedostatke ter slabosti na polju narodnogospodarskem in ravno s tem bi dosegli svoj namen. — Vseslovenska razstava v Pragi l. 1901. bi bila pa tudi največja častnejši korak v dvajseto stoletje, najsijajnejša manifestacija slovenske vzajemnosti, triumf vesoljnega slovanstva.

Uničenje Lucchenijevega morilnega orodja. Iz Geneve se poroča: Še se mora izvršiti svečan čin; v prisotnosti avstro-ogerskega poslanika in njegovih uradnikov bodo pilo, s katero je Luccheni zabodel pokojno našo cesarico, in instrumente, katere je rabil zdravnik, slovesno uničili. To je star običaj, ki se opravi vedno ob takih prežalostnih prilikah, ker se hoče zabraniti, da bi se morilno orožje in instrumenti zlorabljali za senzacijske in ker živi vera, da so take stvari nevarne življenju umorjenčevih naslednikov in naslednic.

Lakote umrl. V Kaserti je učitelj jezikov, Avanzo, v pravem pomenu besede vsled lakote umrl.

Vojaške pesmi. Vojno ministrstvo je g. Hausmannu v Bielskem z odlokom z dne 11. grudna 1898 poverilo, da zbere in izda vojaške pesmi vseh avstro-ogerskih narodov. Imenovani gospod nas je naprosil objaviti naslednje: Ker se rad lotim tega domoljubnega posla, prosim posebno starejše gospode rezerviste in odpustnike, ki so jim vojaške pesmi še v spominu, da mi blagovole čim preje sporočiti popolno besedilo v prvotni obliki in prvotnem jeziku ali pa mi naznaniti osebe, ki so jim vojaške pesmi znane. Glede napeva se bom usodil dogovoriti se pismeno in osebno. Vojaške pesmi so pravi zaklad narodnega pesništva in narodne glasbe, in obžalovati bi bilo, ko bi se pozabila vojaška pesem, ki večkrat prav gniljivo opeva slovo od doma, domotožje, ljubezni bolečino, strahote v vojni in junaški pogum poveljnikov, Vsak prispevek, če prav na videz neznamen, bo dobro služil in pospešil delo, in ko izide zbirka, ne bom pozabil v nji hvalno imenovati zaslužnih prispevnikov. Naposled tudi vljudno prosim, da naši časopisi ta poziv blagohotno raz-

glase in domoljubno delo prijazno podpirajo. Naslov izdajatelja: Glasbeni ravnatelj V. V. Hausmann, Bielsko, (Bielitz), Slezija.

Svetovna razstava v Parizu leta 1900 utegne biti za slovanstvo pomenljiva. Zlasti Francozi si žele, da bi jo posetilo kolikor največ Slovanov. Slovani bodo na tej razstavi pred vsemi narodi sveta najbolj odlikovani od naroda francoskega. Ob priliki razstave v Parizu bode se vršil, kakor se sliši, vseslovanski shod.

Morillec cesaričin Luigi Luccheni sedi sedaj v temnici. Težka ječa mu je neki vender že nekoliko omehčala srce. Jetničar, ki mu prinaša pičlo hrano, pripoveduje, da so videti sledovi solz na njegovem obrazu. Toda kadar je jetničar pri njem, se vede možko in noče kazati nobene žalosti.

Časopis „Der Süden“, glasilo izobraževalne politične in gospodarske koristi hrvaškega in slovenskega naroda, priporočamo kot najboljši časopis za oglase razne vrste, ker je razširjen v najboljših in imovitejših krogih med Hrvati in Slovenci in tudi drugod. Cena oglasom (inserterom) je zelo nizka. Časopis se daje na ogled zastonj. Upravništvo je na Dunaju, I. Plankengasse 4.

Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani

priredi v sredo, dne 22. t. m. ob 8. uri v „Narodnem domu“ (pritličje, druga soba na desno)

društveni večer.

Iz prijaznosti sodeluje slavni kvartet „Ilirija“. Gosti dobro došli!

Odbor.

Gospodarski program.

Naslednje tvrdke darujejo od iztržka, oziroma dobička, ki jim ga dá zaslužiti učiteljstvo, dogovorjene odstotke v prid učiteljskemu konviktu. Vsakdo (vsaktera) pa blagovoli zahtevati, da se vsaka vsota, ki jo odjemavec izplača, zabeleži v prid konviktu.

1. **Jos. Petrič** — zaloga raznovrstnih šolskih zvezkov, peres z napisom: „Učiteljski konvikt“ in raznih drugih šolskih potrebščin v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 6.
2. **Knjigotržnica Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg** v Ljubljani, Kongresni trg.
3. **Miličeva tiskarna** — zaloga uradnih spisov i. t. d. — v Ljubljani, Stari trg.
4. **Národna tiskarna** v Ljubljani, Kongresni trg.
5. **Šeberjeva tiskarna** v Postojni, zaloga uradnih spisov itd.
6. **Gričar & Mejač**, trgovina z narejenimi oblekami za dame in gospe v Prešernovih ulicah v Ljubljani.
7. **Fran Ksav. Souvan**, trgovina z manufakturnim blagom v Ljubljani, Mestni trg.
8. **Fran Kraigher**, krojaški mojster v Ljubljani, Kongresni trg.
9. **Anton Krejči**, zaloga moških in ženskih klobukov v Wolfovih ulicah v Ljubljani.
10. **J. Soklič**, trgovina s klobuki v Ljubljani, Pod trančo.
11. **Kavčič & Lilleg** — „Pri zla torogu“ — trgovina s specerijskim blagom v Prešernovih ulicah v Ljubljani.
12. **Jeglič & Leskovic**, trgovina s specerijskim blagom na Jurčičevem trgu v Ljubljani.
13. **F. P. Vidic & Comp.** Tovarna lončenih peči in glinastih izdelkov, opekarna, zaloga stavbinskega blaga v Prešernovih ulicah v Ljubljani.

14. **Filip Fajdiga**, mizar in trgovina s pohištvom v Prešernovih ulicah št. 50 (nasproti novi pošti) v Ljubljani.

Banka „Slavija“ v Pragi — glavno zastopstvo za slovenske dežele v Ljubljani — vzajemno zavarovalno društvo, daje od učiteljskih zavarovanj provizijo „Zavezi slovenskih učiteljskih društev.“

Zavedno učiteljstvo prosimo, da po geslu „Svoji k svojim!“ podpira v prvi vrsti te tvrdke.

Moka iz mlina

Vinka Majdiča v Kranju

se oddaje po en gros-cenah

v plombiranih vrečkah po 10 in 25 kil

v prodajalni

Maksa Domicelj-a

v Ljubljani, na Rimski cesti

vis-a-vis Gorupovim hišam.

Dostavljanje na dom brezplačno.

Plombe originalne mlinske!

Moka se oddaje tudi v vrečah po 50, 85 in 100 kil.

Opozarja se, da priznani izvrstni izdelek prvega domačega našega mlina dandanes tudi na tujem uspešno tekmuje z izdelki vseh ogrskih mlinov.

GRIČAR & MEJAČ

LJUBLJANA

Prešernove ulice stev. 9

priporočata svojo

bogato zalogo izgotovljene

moške in ženske obleke

v vsaki velikosti ter najboljše perilo in zavrtačice po najnižji ceni.

Kdor si kupuje obleko, ogleda naj si najprvo najino zalogo.

Naročila po meri izvršujejo se točno in ceno na Dunaju.

Ilustrovani ceniki se razpošiljajo franco in zastonj.

P. i. učiteljstvu znižane cene.

Fr. Čuden

urar v Ljubljani

Mestni trg št. 25 nasproti rotovžu

priporoča svojo bogato zalogo vsakovrstnih

žepnih in stenskih ur

budilnikov, prstanov,

uhanov, šivalnih strojev

od 25 gld. naprej,

biciklov od 100 gld. naprej.

Popravila se izvršujejo natančno in točno.

Novi cenovniki na zahtevanje franco in zastonj.

Izhaja 1., 10. in 20. dne vsakega meseca ter stane za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrt leta 1 gld. Udje „Slovenskega učiteljskega društva“ plačajo na leto 3 gld. naročnine in 1 gld. udnine. — Spisi naj se blagoizvolijo pošiljati odgovornemu uredniku (uredništvu) v Ljubljani, Šubičeve ulice št. 3; naročnino pa prejema g. Francšek Črnogoj v Ljubljani (Barje). — Vse pošiljatve naj se pošiljajo franco. — Oznanila in poslanice se računajo za celo stran 15 gld., pol strani 8 gld., 1/3 strani 5 gld., 1/4 strani 4 gld., 1/8 strani 2 gld.; manjši inserati po 10 kr. petitvrsta. Večkratno objavljenje po dogovoru. Priloge poleg poštnine še 3 gld.

glase in domoljubno delo prijazno podpirajo. Naslov izdajatelja: Glasbeni ravnatelj V. V. Hausmann, Bielsko, (Bielitz), Slezija.

Svetovna razstava v Parizu leta 1900 utegne biti za slovanstvo pomenljiva. Zlasti Francozi si žele, da bi jo posetilo kolikor največ Slovanov. Slovani bodo na tej razstavi pred vsemi narodi sveta najbolj odlikovani od naroda francoskega. Ob priliki razstave v Parizu bode se vršil, kakor se sliši, vseslovanski shod.

Morillec cesaričin Luigi Luccheni sedi sedaj v temnici. Težka ječa mu je neki vender že nekoliko omehčala srce. Jetničar, ki mu prinaša pičlo hrano, pripoveduje, da so videti sledovi solz na njegovem obrazu. Toda kadar je jetničar pri njem, se vede možko in noče kazati nobene žalosti.

Časopis „Der Süden“, glasilo izobraževalne politične in gospodarske koristi hrvaškega in slovenskega naroda, priporočamo kot najboljši časopis za oglase razne vrste, ker je razširjen v najboljših in imovitejših krogih med Hrvati in Slovenci in tudi drugod. Cena oglasom (inserterom) je zelo nizka. Časopis se daje na ogled zastonj. Upravništvo je na Dunaju, I. Plankengasse 4.

Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani

priredi v sredo, dne 22. t. m. ob 8. uri v „Narodnem domu“ (pritličje, druga soba na desno)

društveni večer.

Iz prijaznosti sodeluje slavni kvartet „Ilirija“. Gosti dobro došli!

Odbor.

Gospodarski program.

Naslednje tvrdke darujejo od iztržka, oziroma dobička, ki jim ga dá zaslužiti učiteljstvo, dogovorjene odstotke v prid učiteljskemu konviktu. Vsakdo (vsaktera) pa blagovoli zahtevati, da se vsaka vsota, ki jo odjemavec izplača, zabeleži v prid konviktu.

1. **Jos. Petrič** — zaloga raznovrstnih šolskih zvezkov, peres z napisom: „Učiteljski konvikt“ in raznih drugih šolskih potrebščin v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 6.
2. **Knjigotržnica Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg** v Ljubljani, Kongresni trg.
3. **Miličeva tiskarna** — zaloga uradnih spisov i. t. d. — v Ljubljani, Stari trg.
4. **Národna tiskarna** v Ljubljani, Kongresni trg.
5. **Šeberjeva tiskarna** v Postojni, zaloga uradnih spisov itd.
6. **Gričar & Mejač**, trgovina z narejenimi oblekami za dame in gospe v Prešernovih ulicah v Ljubljani.
7. **Fran Ksav. Souvan**, trgovina z manufakturnim blagom v Ljubljani, Mestni trg.
8. **Fran Kraigher**, krojaški mojster v Ljubljani, Kongresni trg.
9. **Anton Krejčič**, zaloga moških in ženskih klobukov v Wolfovih ulicah v Ljubljani.
10. **J. Soklič**, trgovina s klobuki v Ljubljani, Pod trančo.
11. **Kavčič & Lilleg** — „Pri zla torogu“ — trgovina s specerijskim blagom v Prešernovih ulicah v Ljubljani.
12. **Jeglič & Leskovic**, trgovina s specerijskim blagom na Jurčičevem trgu v Ljubljani.
13. **F. P. Vidic & Comp.** Tovarna lončenih peči in glinastih izdelkov, opekarna, zaloga stavbinskega blaga v Prešernovih ulicah v Ljubljani.

14. **Filip Fajdiga**, mizar in trgovina s pohištvom v Prešernovih ulicah št. 50 (nasproti novi pošti) v Ljubljani.

Banka „Slavija“ v Pragi — glavno zastopstvo za slovenske dežele v Ljubljani — vzajemno zavarovalno društvo, daje od učiteljskih zavarovanj provizijo „Zavezi slovenskih učiteljskih društev.“

Zavedno učiteljstvo prosimo, da po geslu „Svoji k svojim!“ podpira v prvi vrsti te tvrdke.

Moka iz mlina

Vinka Majdiča v Kranju

se oddaje po en gros-cenah

v plombiranih vrečkah po 10 in 25 kil

v prodajalni

Maksa Domicelj-a

v Ljubljani, na Rimski cesti

vis-a-vis Gorupovim hišam.

Dostavljanje na dom brezplačno.

Plombe originalne mlinske!

Moka se oddaje tudi v vrečah po 50, 85 in 100 kil.

Opozarja se, da priznani izvrstni izdelek prvega domačega našega mlina dandanes tudi na tujem uspešno tekmuje z izdelki vseh ogrskih mlinov.

GRIČAR & MEJAČ

LJUBLJANA

Prešernove ulice stev. 9

priporočata svojo

bogato zalogo izgotovljene

moške in ženske obleke

v vsaki velikosti ter najboljše perilo in zavrtačice po najnižji ceni.

Kdor si kupuje obleko, ogleda naj si najprvo najino zalogo.

Naročila po meri izvršujejo se točno in ceno na Dunaju.

Ilustrovani ceniki se razpošiljajo franco in zastonj.

P. i. učiteljstvu znižane cene.

Fr. Čuden

urar v Ljubljani

Mestni trg št. 25 nasproti rotovžu

priporoča svojo bogato zalogo vsakovrstnih

žepnih in stenskih ur

budilnikov, prstanov,

uhanov, šivalnih strojev

od 25 gld. naprej,

biciklov od 100 gld. naprej.

Popravila se izvršujejo natančno in točno.

Novi cenovniki na zahtevanje franco in zastonj.

Izhaja 1., 10. in 20. dne vsakega meseca ter stane za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrt leta 1 gld. Udje „Slovenskega učiteljskega društva“ plačajo na leto 3 gld. naročnine in 1 gld. udnine. — Spisi naj se blagoizvolijo pošiljati odgovornemu uredniku (uredništvu) v Ljubljani, Šubičeve ulice št. 3; naročnino pa prejema g. Francšek Črnogoj v Ljubljani (Barje). — Vse pošiljatve naj se pošiljajo franco. — Oznanila in poslanice se računajo za celo stran 15 gld., pol strani 8 gld., 1/3 strani 5 gld., 1/4 strani 4 gld., 1/8 strani 2 gld.; manjši inserati po 10 kr. petitvrsta. Večkratno objavljenje po dogovoru. Priloge poleg poštnine še 3 gld.